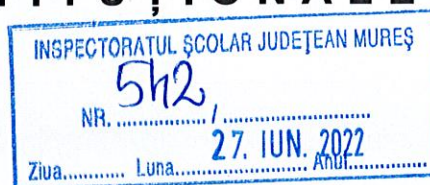

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Aprob publicarea pe site-ul

ISJ Mureș

Inspector școlar general

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 614****din 30 septembrie 2021**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 30/2017, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Livi Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, prin administrator special Sorin Ciucă și prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting — S.P.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 4.452/337/2018 al Judecătorei Zalău. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 965D/2019.

2. La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției de neconstituționalitate domnul avocat Emilian Jurescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 966D/2019, nr. 1.551D/2019, nr. 1.552D/2019, nr. 1.568D/2019, nr. 1.648D/2019, nr. 2.221D/2019, nr. 2.269D/2019, nr. 2.384D/2019, nr. 2.557D/2019, nr. 2.601D/2019 și nr. 2.602D/2019, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, fiind ridicată de aceeași autoare, în dosarele nr. 4.449/337/2018, nr. 4.454/337/2018 și nr. 4.450/337/2018 ale Judecătorei Zalău, în dosarele nr. 30.297/325/2018 și nr. 30.300/325/2018 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 30.378/325/2018, nr. 33.284/325/2018, nr. 30.230/325/2018 și nr. 11.587/325/2019 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.035/325/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 35.279/212/2018 al Judecătorei Constanța.

4. La apelul nominal efectuat în dosarele nr. 966D/2019, nr. 1.551D/2019, nr. 1.552D/2019, nr. 1.568D/2019, nr. 1.648D/2019, nr. 2.221D/2019, nr. 2.269D/2019, nr. 2.384D/2019, nr. 2.557D/2019, nr. 2.601D/2019 și nr. 2.602D/2019 răspunde, de asemenea, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Emilian Jurescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că în toate dosarele Curții Constituționale mai sus menționate, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Juridică a depus concluzii scrise în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 965D/2019, nr. 966D/2019, nr. 1.551D/2019, nr. 1.552D/2019, nr. 1.568D/2019, nr. 1.648D/2019, nr. 2.221D/2019, nr. 2.269D/2019, nr. 2.384D/2019, nr. 2.557D/2019, nr. 2.601D/2019 și nr. 2.602D/2019, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public și avocatul prezent sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, dispune conexarea dosarelor nr. 966D/2019, nr. 1.551D/2019, nr. 1.552D/2019, nr. 1.568D/2019, nr. 1.648D/2019, nr. 2.221D/2019, nr. 2.269D/2019, nr. 2.384D/2019, nr. 2.557D/2019, nr. 2.601D/2019 și nr. 2.602D/2019 la Dosarul nr. 965D/2019, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent care, în prealabil, face referire la un alt dosar aflat pe rolul Curții Constituționale, și anume Dosarul nr. 618D/2019, cu un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune și conexarea acestuia cu celelalte dosare anterior strigate. Curtea respinge o atare cerere de conexare, având în vedere faptul că Dosarul nr. 618D/2019 nu se află pe rol la acest termen de judecată, aflându-se într-un alt stadiu procesual.

8. Pe fondul cauzei, reprezentantul convențional al autoarei excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată. În acest context, face referire la practica instanței de contencios constituțional, și anume la Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, prin care Curtea a reținut „că atât debitorul, cât și creditorul trebuie să aibă reprezentarea clară a acțiunilor pe care le întreprind, precum și a efectelor acestora. Înclinarea balanței în favoarea creditorilor sau a debitorilor în cursul procedurilor deja începute este de natură să lezeze grav drepturile lor substanțiale și interesele legitime. Tocmai de aceea legiuitorul constituant a interzis, cu valoare de principiu, aplicarea retroactivă a legii civile, pentru a se evita astfel de situații dăunătoare”. Arată că, având în vedere art. 6 și art. 24 din Codul civil, potrivit cărora dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a legii noi, prevederile Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală ar trebui să se aplice doar acelor executări silite începute după data intrării sale în vigoare.

9. Menționează, de altfel, că o altă ordonanță de urgență prin care s-a încercat modificarea și completarea legii insolvenței, în sensul admiterii executărilor silite individuale ale organelor fiscale, este Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative, aprobată prin Legea nr. 113/2020. Însă, ca urmare a practicii constante a instanțelor de judecată, potrivit cărora ordonanța precitată nu se aplică procedurilor de insolvență deschise înainte de data intrării

în vigoare a respectivei ordonanțe, dar și datorită intervențiilor Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), legiuitorul a considerat necesar să abroge această posibilitate de executare silită a debitorului aflat în insolvență. Învederează, în acest sens, că până la Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, practica Curții Constituționale a fost constantă, în sensul declarării neconstituționale a normelor juridice care deturneză scopul legii insolvenței. Așa fiind, susține că această manieră de legiferare, prin intermediul ordonanței de Guvern, este contrară principiilor stipulate în legea insolvenței, prin care legiuitorul a dorit să reglementeze, în cadrul unui singur act normativ, toate aspectele legate de insolvență, aducându-se atingere principiilor statuate în art. 4 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, și anume maximizarea gradului de valorificare a activelor și de recuperare a creanțelor. Susține, astfel, că Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, prevede valorificarea la un alt nivel decât maximizarea prevăzută de legea insolvenței.

10. Învederează că un alt aspect important constă în contrarietatea reglementării criticate cu Directiva (UE) 2019/1.023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019, prin care se prevede că obiectivul acestei directive este acela de a contribui la îndepărtarea obstacolelor rezultate din diferențele dintre dispozițiile generale legale ale insolvenței și procedurile naționale referitoare la restructurare și reorganizare, accentul punându-se pe evitarea insolvenței. Or, în contextul în care Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 permite organului fiscal executarea silită, nu se mai poate pune problema restructurării și reorganizării societăților comerciale.

11. În susținerea argumentelor sale, avocatul autoarei excepției de neconstituționalitate face referire și la Decizia nr. 17 din 20 iulie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin care s-a subliniat că „a admite că este posibilă o astfel de executare silită de drept comun, care să aibă caracter individual, echivalează chiar cu compromiterea scopului procedurii prin suprimarea caracterului colectiv al procedurii insolvenței, prin crearea unei breșe nepermise în natura unitară a acesteia, care constă în acceptarea ingerinței altor proceduri acolo unde procedura specială nu prevede, prin afectarea predictibilității și securității procedurii insolvenței și care se materializează în crearea unui tratament preferențial al unora dintre creditorii în defavoarea celorlalți, cu creanțe certe și anterioare deschiderii procedurii, înscrisi la masa credală”. Susține, astfel, că prin această decizie, a fost examinată posibilitatea coexistenței acestor două instituții, respectiv insolvența și executarea silită, cu condiția ca ea să se desfășoare de către administratorul judiciar sub supravegherea judecătorului-sindic. În fine, precizează că prin Decizia nr. 28 din 16 aprilie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a subliniat că în procedura de recuperare a creanțelor, dispozițiile Legii nr. 85/2006 au caracter de normă specială în raport cu dispozițiile Codului fiscal, aplicându-se cu prioritate dispozițiile legii insolvenței. În susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate, depune note scrise.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în această materie, concretizată, cu titlu exemplificativ, prin Decizia nr. 306 din 11 mai 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin încheierile din 29 martie 2019, pronunțate în dosarele nr. 4.452/337/2018 și nr. 4.449/337/2018, precum și

prin încheierile din 12 aprilie 2019, pronunțate în dosarele nr. 4.454/337/2018 și nr. 4.450/337/2018, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

14. Prin încheierile din 21 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 30.297/325/2018 și nr. 30.300/325/2018, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

15. Prin Încheierea din 4 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30.378/325/2018, Încheierea din 26 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 30.230/325/2018, astfel cum a fost completată prin Încheierea de rectificare din 17 septembrie 2019, Încheierea din 11 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 33.284/325/2018, precum și prin Încheierea din 18 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 11.587/325/2019, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

16. Prin Încheierea din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.035/325/2019, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

17. Prin Încheierea nr. 13.866 din 24 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 35.279/212/2018, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

18. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Societatea Tender — S.A. din Timișoara, aflată în stare de insolvență, prin administrator special Ciucă Sorin și prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting — S.P.R.L. din Timișoara, cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare formulate împotriva unor procese-verbale de sechestrul pentru bunuri imobile.

19. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin prevederile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, a fost modificată în mod esențial o lege organică, respectiv Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, context în care Guvernul a intervenit într-un domeniu în care nu avea abilitarea necesară. Se arată că din analiza preambulului Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 nu reies cu claritate, într-o manieră cuantificabilă, elementele de fapt ale situației extraordinare, urgente, care a impus emiterea acestei ordonanțe.

20. De asemenea, se învederează că textul de lege contestat este lipsit de claritatea, precizia și previzibilitatea necesare, fiind în conflict cu alte prevederi din Legea nr. 85/2014 prin lipsa unor corelări legislative, context în care se ajunge ca acest text să fie aplicat inclusiv procedurilor în curs de derulare, respectiv să existe o procedură paralelă de executare individuală, de natură

a deturna scopul inițial al procedurilor de insolvență, respectiv instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului, cu acordarea, atunci când este posibil, a șansei de redresare a activității acestuia. Astfel, se creează o breșă majoră în legătură cu caracterul concursual al procedurii insolvenței, admitându-se posibilitatea golirii patrimoniului debitorului insolvent pe calea unor proceduri individuale de executare și fără șansă de redresare. Or, atât creditorii, cât și debitorii trebuie să aibă reprezentarea clară a consecințelor neplății unei creanțe curente, fără afectarea substanței drepturilor altor creditori. În aceste condiții, apreciază că este afectat și principiul securității juridice, creându-se, astfel, un cadru diferențiat de recuperare a creanțelor bugetare, pe de o parte — indiferent că este vorba de o creanță anterioară deschiderii procedurii sau o creanță acumulată după deschiderea procedurii, și a creanțelor nebugetare, pe de altă parte, în dezacord cu caracterul concursual și unitar al procedurii insolvenței.

21. Așadar, susține că reglementarea criticată creează un tratament diferențiat nejustificat în mod obiectiv și rațional între creditorii bugetari cu creanțe stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, care nu sunt obligați nici măcar să-și declare creanțele în tabelul preliminar de creanțe al debitorului, și ceilalți creditori, fie cu creanțe născute după deschiderea procedurii, fie cu creanțe anterioare, creându-se în favoarea celor dintâi premisa demarării unor executări individuale.

22. În acest context consideră că sunt afectate mecanismul concurențial prin prisma libertății economice, dreptul de proprietate și principiul egalității de tratament în procedura insolvenței, prin care, la nivelul dreptului Uniunii Europene, se urmărește crearea unui cadru normativ care să acorde o a doua șansă societăților viabile aflate în dificultate. În acest context, face referire la Recomandarea Comisiei Europene privind restructurarea și a doua șansă, precum și la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în materia procedurilor de insolvență transfrontaliere, susținând că aceasta ar putea avea înrăurire și în cazurile naționale.

23. Se susține, de asemenea, faptul că Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 este contrară art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece nu prevede dispoziții tranzitorii cu privire la aplicabilitatea sa, împrejurare în care instanțele de judecată interpretează că aceasta se aplică și procedurilor de insolvență care erau deja deschise anterior apariției ordonanței precitate. În acest context menționează jurisprudența instanței de contencios constituțional considerată a fi relevantă în speța de față, respectiv Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, prin care s-a constatat neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2013 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

24. Concluzionând, susține că prevederile criticate sunt neconstituționale, în măsura în care s-ar interpreta că acestea ar viza și procedurile de insolvență deschise anterior Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 sau ar putea viza bunuri asupra cărora au fost constituite anterior drepturi de preferință pentru garantarea unor creanțe anterioare deschiderii procedurii, bunuri necesare reorganizării, și/sau contul unic de insolvență.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosare, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 31 august 2017, potrivit căreia „(1) Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 266¹ datorate de debitorii declarați insolvenți se realizează potrivit dispozițiilor prezentului cod.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8), în cazul debitorului care datorează sume de natura celor prevăzute la art. 266¹ și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.”

Prevederile art. 220 alin. (8) și cele ale art. 266¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, la care fac trimitere prevederile de lege criticate, au următorul cuprins:

— Art. 220 alin. (8): „Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, revine organului de executare silită competent potrivit art. 30 în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.”

— Art. 266¹: „(1) Prezentul capitol se aplică pentru executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, astfel:

- a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material;
- b) amenzi;
- c) cheltuieli judiciare;
- d) sume confiscate.

(2) Prin cazuri speciale de executare în sensul prezentului capitol se înțelege cazurile date în competența organului de executare prevăzut la art. 220 alin. (2) lit. a).”

29. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată, însă, că, în realitate, obiectul excepției asupra căruia urmează a se pronunța îl constituie prevederile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, în ansamblul său.

30. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii și cea privind principiul securității raporturilor juridice, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 alin. (6) privind

adoptarea ordonanțelor de urgență și ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind economia și libertatea comerțului. De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 1 privind dreptul de proprietate din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a celor ale art. 1 privind interzicerea discriminării din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai constituit recent obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale, în acest sens fiind Decizia nr. 90 din 16 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 26 mai 2021 și Decizia nr. 306 din 11 mai 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 5 iulie 2021, prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității acesteia.

32. Astfel, prin jurisprudența precitată, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la dispozițiile art. 115 din Constituție, Curtea a reținut că adoptarea unor ordonanțe simple are loc în virtutea unei legi de abilitare a Guvernului de a emite astfel de acte normative între sesiunile parlamentare, fiind vorba de o delegare dată Guvernului de către Parlament prin lege, în vreme ce adoptarea ordonanțelor de urgență are loc în temeiul delegării legislative constituționale, fără a fi necesară o lege de abilitare, cu îndeplinirea altor condiții, prevăzute expres de art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală. În conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (1)–(3) din Constituție, Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, iar legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe. Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

33. Examinând cadrul legislativ incident în materie, Curtea a observat că prin Legea nr. 161/2017, adoptată în temeiul art. 115 alin. (1) din Constituție, Guvernul a fost abilitat ca, de la data intrării în vigoare a acestei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2017 și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2017, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice. Astfel, prevederile art. 266³ au fost introduse în Legea nr. 207/2015 prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, ordonanță adoptată în virtutea dispozițiilor art. 108 din Constituție referitor la actele Guvernului, precum și ale art. 1 pct. I.9 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și care prevede: „I. *Finanțe publice și economie: (...) 9. modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;*”.

34. Curtea a reținut că obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 30/2017 îl constituie modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și, pe lângă alte modificări aduse acestei legi, astfel cum reiese din expunerea de motive, s-a procedat la completarea prevederilor art. 266 din Codul de procedură fiscală în vederea clarificării unor aspecte generate de aplicarea prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care judecătorul-sindic admite în parte creanțele fiscale solicitate de organul fiscal pentru a fi înscrise la masa credală, pe baza unei hotărâri judecătorești pronunțate în acest sens. Astfel, în contextul legislativ dat de legislația în materie fiscală și în materia insolvenței, anterioară modificărilor operate prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017, debitorul era obligat doar la acoperirea creanțelor admise la masa credală, iar pentru

diferența de valoare, creditorul nu mai avea dreptul de a o realiza. Prin urmare, organul fiscal trebuia să procedeze la anularea acesteia ulterior închiderii procedurii insolvenței, atunci când creanțele nu mai erau admise la masa credală potrivit legii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase, inclusiv în cazul atragerii răspunderii acestuia. Aceleași principii se aplicau și în cazul debitorilor pentru care a fost aprobat de către judecătorul-sindic un plan de reorganizare atunci când creanțele fiscale nu erau acceptate în totalitate în planul de reorganizare confirmat de judecătorul-sindic, sub rezerva ca debitorii să se conformeze planului de reorganizare aprobat.

35. Ca atare, prin noul act normativ reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 s-a preconizat că, pe toată perioada derulării procedurii insolvenței sau reorganizării judiciare, după caz, creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central necuprinse în plan să nu se stingă, urmând a se proceda la scăderea acestora din evidența fiscală în situația în care planul de reorganizare a fost respectat în totalitate, iar în cazul în care acesta nu a fost respectat, aceste creanțe urmează a fi realizate. Astfel, în scopul facilitării recuperării tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea unor infracțiuni, respectiv pentru recuperarea sumelor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate, Codul de procedură fiscală a fost completat cu un nou capitol, respectiv capitolul XII¹ — Dispoziții aplicabile cazurilor speciale de executare silită, art. 266¹–266⁵, prin care au fost stabilite reguli speciale, care se constituie în excepții de la reglementările privind procedura executării silite a creanțelor în materie fiscală și prin derogări în ceea ce privește materia insolvenței, respectiv: (i) sfera de aplicare a prevederilor capitolului XII¹ (art. 266¹); (ii) modalitatea de comunicare a actelor de executare silită în cazuri speciale (art. 266²); (iii) executarea silită în cazul debitorilor insolvenți (art. 266³); (iv) titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silite (art. 266⁴); (v) condițiile începerii executării silite cazuri speciale (art. 266⁵).

36. Cu privire la situațiile speciale, Curtea a observat faptul că prin art. 220 alin. (2)¹ din Codul de procedură fiscală este creat deja cadrul legal în ceea ce privește cazurile speciale de executare silită, norme ce constituie o excepție de la prevederile art. 220 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora „*organul fiscal care administrează creanțe fiscale este abilitat să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită.*” Prin art. 220 alin. (2)¹ din Codul de procedură fiscală se prevede că prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilesc cazurile speciale de executare silită, structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită, precum și alte organe fiscale pentru îndeplinirea unor acte de executare silită și pentru valorificarea bunurilor confiscate, gajate/ipotecate sau sechestrate potrivit legii, prin procese electronice masive. Executarea silită în cazurile speciale care fac obiectul hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în materie penală este reglementată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.744/2015 privind stabilirea cazurilor speciale de executare silită, precum și a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 30 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 13² din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, structura competentă cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și efectuarea procedurii de executare silită în cazurile speciale este Direcția generală executării silite cazuri speciale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

37. În sensul mai sus enunțat, prin cazuri speciale de executare silită, astfel cum rezultă din art. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.744/2015, se înțelege punerea în aplicare a dispozițiilor legale în materie de executare, generată de: (i) hotărârile judecătorești definitive pronunțate în materie penală, prin care s-a dispus recuperarea unor creanțe bugetare de la debitori persoane fizice, juridice sau de la orice alte entități, cu excepția hotărârilor judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus doar recuperarea unor cheltuieli judiciare care se pun în executare de către organele fiscale centrale competente cu atribuții în administrarea creanțelor bugetare; (ii) înscrisurile emise în materie penală de către instanțele de judecată sau de către alte organe competente potrivit legii, privind ducerea la îndeplinire de către organele de executare silită din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a măsurilor asigurătorii sau, după caz, de ridicare a acestora; (iii) alte titluri executorii prin care se stabilesc dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, dispuse, dar neindividualizate, prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală, inclusiv cele prin care se stabilește cuantumul cheltuielilor de executare silită, cele prin care se stabilește suma reprezentând diferența de preț și/sau cheltuielile prilejuite cu urmărirea bunului, precum și deciziile de atragere a răspunderii solidare emise conform legii în scopul recuperării creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală.

38. Cu privire la dispozițiile art. 266³ din Legea nr. 207/2015, Curtea a constatat că prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, executarea silită a creanțelor bugetare de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate datorate de debitorii declarați insolvenți, stabilite prin hotărâri judecătorești, se realizează potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală. De asemenea, prin excepție de la prevederile art. 220 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, în cazul debitorului care datorează sume de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența, coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent. Așadar, prin art. 266³ din Legea nr. 207/2015 se reglementează două chestiuni: (i) faptul că executarea silită a creanțelor bugetare de natura celor reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate datorate de debitorii declarați insolvenți și care sunt creanțe bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești în materie penală nu mai urmează procedurile de insolvență, ci se realizează potrivit procedurilor în materie fiscală; (ii) coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, nu mai revine organului de executare silită competent în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent, astfel cum prevede art. 220 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, la care face referire textul criticat, ci coordonarea executării silite revine organului de executare silită cazuri speciale în a cărui rază teritorială își are/și-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

39. Față de această împrejurare, Curtea a observat că cele prezentate mai sus sunt aspecte procedurale ce țin de executarea silită a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, provenite din săvârșirea de infracțiuni, reprezentând repararea prejudiciului material, a amenzilor, a cheltuielilor judiciare și a sumelor confiscate și pentru care s-a dispus atragerea răspunderii potrivit prevederilor legislației privind insolvența.

40. Cu privire la modificarea unei legi adoptate cu majoritatea cerută pentru legi organice, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete caracter organic, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, și Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017). De aceea, Curtea a statuat că printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, sau Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

41. Prin urmare, prevederile criticate vizează recuperarea creanțelor bugetare, procedură care se circumscrie fazei a doua a unui „proces”, respectiv executarea hotărârii judecătorești. Or, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție în virtutea cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, această reglementare cu privire la aspectele procedurale de punere în executare a unei hotărâri judecătorești intră în competența exclusivă a legiului, care are opțiunea în determinarea modalităților în care se duce la îndeplinire o hotărâre judecătorească și de recuperare a creanțelor bugetare, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 139 din Constituție, orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege, cărora li se circumscriu și procedurile de recuperare a creanțelor fiscale sau bugetare. Astfel, din conținutul celor două dispoziții constituționale reiese că aspectele înveredate se reglementează prin lege ordinară, iar nu prin lege organică. Așadar, prevederile referitoare la stabilirea creanțelor, precum și a ordinii acestora sunt prevederi de natura legii ordinare.

42. În aplicarea dispozițiilor art. 56 din Constituție, coroborate cu cele ale art. 139 din Legea fundamentală, Codul de procedură fiscală constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor fiscale și bugetare, iar unde acest cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori, context în care acesta reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel (art. 2 și art. 3 din Legea nr. 207/2015). Prin urmare, executarea silită prin care se urmărește valorificarea unor creanțe fiscale sau bugetare face, de principiu, obiectul unor reglementări cuprinse în Codul de procedură fiscală, prin care sunt prevăzute, la art. 220, și aspecte cu privire la competența organelor îndrăgite cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii și cu efectuarea procedurii

de executare silită a unor creanțe bugetare, care se realizează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

43. Curtea a constatat că prin normele criticate legiuitorul a dat prioritate dispozițiilor Codului de procedură fiscală în raport cu alte acte normative, prin aplicarea principiului unicității reglementării în materie invocat chiar de autorii prezentei excepții de neconstituționalitate prin prisma normelor de tehnică legislativă, astfel cum acesta este prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

44. În acest context, Curtea a reținut că procedurile în discuție sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca, în baza unei legi de abilitare, să le modifice prin intermediul unei ordonanțe, inclusiv să deroge de la prevederile Legii nr. 85/2014, având în vedere că și art. 75 alin. (1) și (2) din această lege, invocat în susținerea excepției de neconstituționalitate, prevede aspecte procedurale, respectiv faptul că „(1) De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra averii debitorului. (...) (2) Nu sunt supuse suspendării de drept prevăzute la alin. (1): a) căile de atac promovate de debitor împotriva acțiunilor unui/unor creditor/creditori începute înaintea deschiderii procedurii și nici acțiunile civile din procesele penale îndreptate împotriva debitorului; b) acțiunile judiciare îndreptate împotriva codebitorilor și/sau terților garanți; (...)”.

45. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile criticate nu sunt contrare art. 115 din Constituție, întrucât sunt adoptate în baza unei legi de abilitare a Guvernului de a emite ordonanțe, nefiind necesară obligația Guvernului de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Problematika reglementată ce face obiectul criticii de neconstituționalitate se circumscrie domeniului prevăzut prin art. 1 pct. I.9 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, în ceea ce privește posibilitatea modificării și completării Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aspectele legiferaute fiind de domeniul legii ordinare. Prin urmare, critica referitoare la pretinsa încălcare a prevederilor art. 115 din Constituție urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

46. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate, referitor la pretinsa neconstituționalitate a reglementării criticate în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că principiul neretroactivității legii semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice trecute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice recente, consumate (*facta praeterita*). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendencia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*). Or, reglementarea criticată stabilește normele procedurale aplicabile executării silite începute cu privire la creanțele bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești în materie penală, norme aplicabile de la data intrării în vigoare a legii noi, astfel încât nu se poate susține că aceasta ar avea caracter retroactiv. Mai mult, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de

acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare. Prin urmare, Curtea a constatat că nu se poate reține încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

47. De asemenea, Curtea a observat că prevederile criticate sunt clare și nu afectează nici principiul securității raporturilor juridice. Acestea dau prevalență apărării interesului public într-o situație specială, respectiv punerea în executare a tuturor creanțelor bugetare stabilite prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală provenite din săvârșirea de infracțiuni, astfel: a) sumele reprezentând repararea prejudiciului material; b) amenzi; c) cheltuieli judiciare; d) sume confiscate. Mai mult decât atât, ele au drept scop evitarea sustragerii de la plată a acestor sume de bani, ca urmare a unor posibile acțiuni dolosive întreprinse în desfășurarea procedurii insolvenței. Astfel, pentru realizarea veniturilor publice, legiuitorul, în conformitate cu Legea fundamentală, a prevăzut întotdeauna norme cu scopul de a face mai eficientă executarea și pentru a-i imprima un ritm mai accelerat. Adoptarea unui regim juridic special în materia creanțelor bugetare își găsește fundamentul constituțional în dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure, printre altele, protejarea intereselor naționale în activitatea financiară. Acest temei constituțional justifică un drept special, de preferință în favoarea statului, în ceea ce privește efortul de încasare a creanțelor bugetare și de asigurare a veniturilor publice la bugetul de stat. Numai dacă dispune de aceste resurse bugetare, statul va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile fundamentale ce i-au fost prescrise prin Constituție.

48. Totodată, Curtea a precizat că, în ceea ce privește unele aspecte care țin de executarea silită a creanțelor fiscale sau bugetare, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a reținut că, în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, sau Decizia nr. 978 din 30 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008). Curtea a stabilit că dreptul fiscal și procedura fiscală fac parte din dreptul public, ceea ce înseamnă că subiecții unor asemenea raporturi nu pot fi egali în drepturi și obligații. Astfel, unul dintre subiectele raportului de drept fiscal, și anume organul fiscal, are o poziție dominantă, fiind înzestrat cu exercițiul puterii de stat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 830 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 11 decembrie 2012, sau Decizia nr. 43 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 20 martie 2013). Aceste considerente sunt valabile și în ceea ce privește susținerile din speță ale autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că prin normele criticate se creează premisele unui tratament preferențial în favoarea recuperării creanțelor bugetare.

49. Referitor la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată, Curtea a subliniat că art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție garantează dreptul de proprietate și creanțele asupra statului, iar conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

50. De asemenea, potrivit art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor. Totodată, și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în *Cauza X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o priveră de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 17 iulie 2003, pronunțată în *Cauza Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67). Prin urmare, statele au o anumită marjă de apreciere cu privire la adoptarea legilor pe care le consideră necesare pentru reglementarea procedurilor de recuperare a creanțelor bugetare și de stabilire

a procedurilor insolvenței și cărora se circumscriu și prevederile criticate în prezenta cauză.

51. În aceste condiții, Curtea a constatat că nu poate fi reținută pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 44 alin. (2) și ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție și nici a normelor convenționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

52. Cât privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea a observat că acestea nu au incidență în cauze, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

53. Totodată, Curtea a reiterat faptul că este rolul și obligația statului să depună toate diligențele pentru realizarea și îndeplinirea obligațiilor legale prevăzute de lege, prin autoritățile sale ce au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale și exercitarea controlului asupra acestora, și să nu stea în pasivitate în ceea ce privește stabilirea și individualizarea obligațiilor fiscale datorate de către contribuabil bugetului statului, să acționeze cu loialitate și bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii, aspecte ce sunt valabile pentru toate autoritățile implicate în desfășurarea procedurilor în materie fiscală, penală și de insolvență ce au incidență în cauză (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 471 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 991 din 10 decembrie 2019, paragraful 27, sau Decizia nr. 534 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.172 din 3 decembrie 2020, paragraful 27).

54. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

55. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Tender — S.A. din Timișoara, prin administrator special Sorin Ciucă și prin administrator judiciar Alfa & Quantum Consulting — S.P.R.L. din Timișoara în dosarele nr. 4.452/337/2018, nr. 4.449/337/2018, nr. 4.454/337/2018 și nr. 4.450/337/2018 ale Judecătorei Zalău, în dosarele nr. 30.297/325/2018 și nr. 30.300/325/2018 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 30.378/325/2018, nr. 33.284/325/2018, nr. 30.230/325/2018 și nr. 11.587/325/2019 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.035/325/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 35.279/212/2018 al Judecătorei Constanța și constată că prevederile art. 266³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, introduse prin art. I pct. 102 din Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 30/2017, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Zalău, Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și Judecătorei Constanța și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

**pentru modificarea Normelor privind atestarea profesională
a conducătorilor auto care efectuează transport de persoane
în regim de taxi sau transport în regim de închiriere
și agrearea autovehiculelor care efectuează transport
în regim de taxi, aprobate prin Ordinul
ministrului transporturilor nr. 3/2008**

Având în vedere Referatul Direcției transport rutier nr. 15.688 din 20.04.2022, prin care se supune spre aprobare Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 3/2008 pentru aprobarea Normelor privind atestarea profesională a conducătorilor auto care efectuează transport de persoane în regim de taxi sau transport în regim de închiriere și agrearea autovehiculelor care efectuează transport în regim de taxi, luând în considerare prevederile Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind atestarea profesională a conducătorilor auto care efectuează transport de persoane în regim de taxi sau transport în regim de închiriere și agrearea autovehiculelor care efectuează transport în regim de taxi, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 3/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 ianuarie 2008, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) toate geamurile respectă prevederile Regulamentului nr. 43 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) — Dispoziții uniforme privind omologarea materialelor pentru geamurile din sticlă securizată și instalarea acestora pe vehicule.”

2. La articolul 12, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) toate geamurile respectă prevederile Regulamentului nr. 43 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) — Dispoziții uniforme privind omologarea materialelor pentru geamurile din sticlă securizată și instalarea acestora pe vehicule.”

Art. II. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român” va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2022/C15/01, PNRR/2022/C15/02, componenta 15 — Educație, investiția 1 — Construirea, echiparea și operaționalizarea a 110 creșe**

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 și ale Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență,

luând în considerare prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență,

ținând cont și de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 73.768 din 23.06.2022 al Direcției generale implementare Plan național de redresare și reziliență și Avizul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 69.306 din 22.06.2022,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență în cadrul apelului de proiecte PNRR/2022/C15/01, PNRR/2022/C15/02, componenta 15 — Educație, investiția 1 — Construirea, echiparea și operaționalizarea a 110 creșe, având cuprinsul prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,
secretar de stat

București, 24 iunie 2022.
Nr. 1.254.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației nr. 5.990/2021
privind menținerea acreditării Universității din București în vederea organizării programelor
de studii universitare de doctorat**

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2), art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 3.183 din 8.06.2022, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 274/E/DGIU din 10.05.2022, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 50/H din 26.05.2022 privind rezultatul evaluării externe a calității în vederea înființării domeniului de studii universitare de doctorat Asistență socială în cadrul Universității din București, precum și Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 34/H din 1.04.2022 privind completarea Hotărârii Consiliului ARACIS nr. 137 din 28.12.2021 prin includerea unor domenii de doctorat în cadrul Școlii Interdisciplinare de Studii Doctorale (Interdisciplinary School of Doctoral Studies — IOSUD-UB),

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației nr. 5.990/2021 privind menținerea acreditării Universității din București în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se aprobă menținerea acreditării domeniilor de studii universitare de doctorat, care se organizează în școlile doctorale din cadrul Universității din București, după cum urmează:

Nr. crt.	Școala doctorală	Domeniul de studii universitare de doctorat
1	Școala doctorală pentru domeniul Matematică	Matematică
2	Școala doctorală pentru domeniul Informatică	Informatică
3	Școala doctorală de Fizică	Fizică
4	Școala doctorală în Chimie	Chimie
5	Școala doctorală «Simion Mehedinți — Natură și dezvoltare durabilă» pentru domeniul Geografie	Geografie
6	Școala doctorală pentru domeniul Geologie	Geologie
7	Școala doctorală de studii universitare doctorale în domeniul Ecologie	Știința mediului*)
8	Școala doctorală de Biologie	Biologie
9	Școala doctorală — Drept	Drept
10	Școala doctorală pentru domeniul Științe ale comunicării	Științe ale comunicării
11	Școala doctorală pentru domeniul Sociologie	Sociologie
12	Școala doctorală de Știință Politică	Științe politice
13	Școala doctorală pentru domeniile Psihologie și Științe ale educației	Psihologie
		Științe ale educației
14	Școala doctorală de Studii literare și culturale	Filologie
15	Școala doctorală de Limbi și identități culturale	Filologie

Nr. crt.	Școala doctorală	Domeniul de studii universitare de doctorat
16	Școala doctorală din cadrul Facultății de Litere	Filologie
		Studii culturale
17	Școala doctorală «Spațiu. Imagine. Text, teritoriu»	Filologie
		Studii culturale
18	Școala doctorală pentru domeniul Filosofie	Filosofie
19	Școala doctorală pentru domeniul Istorie	Istorie
20	Școala doctorală din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă	Teologie
21	Școala doctorală «Teologie și studii religioase» — Facultatea de Teologie Romano-Catolică și Facultatea de Teologie Baptistă	Teologie
22	Școala Interdisciplinară de Studii Doctorale (Interdisciplinary School of Doctoral Studies) — ISDS UB	Matematică
		Informatică
		Fizică
		Chimie
		Geografie
		Geologie
		Știința mediului
		Biologie
		Drept
		Științe ale comunicării
		Sociologie
		Științe politice
		Psihologie
		Științe ale educației
		Filologie
		Filosofie
		Istorie
		Teologie
		Studii culturale

*) Acreditare condiționată. Universitatea din București are obligația de a solicita Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior o nouă evaluare în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentului ordin."

2. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — Se aprobă acreditarea unui nou domeniu de studii universitare de doctorat — Asistență socială, care se organizează în cadrul Școlii doctorale pentru domeniul Sociologie.”

Art. II. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea din București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021**

În temeiul prevederilor art. 257, 258 și ale art. 259 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 și 771 bis din 10 august 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (4) litera c) punctul 2, subpunctul (ii) va avea următorul cuprins:

„(ii) un reprezentant al consiliului local și un membru supleant, desemnați prin hotărâre a consiliului local, respectiv un reprezentant al consiliului județean/consiliului local al sectorului municipiului București și un membru supleant, desemnați prin hotărâre a consiliului județean/local al sectorului, în cazul unităților de învățământ special, centrelor școlare pentru educație incluzivă și CJRAE/CMBRAE. Reprezentantul consiliului local/județean nu poate fi cadru didactic în unitatea de învățământ pentru care se desfășoară interviul și nici cadru didactic înscris la sesiunea curentă a concursului sau cadru didactic care ocupă funcția de director/director adjunct. În cazul cluburilor sportive școlare, palatelor și cluburilor copiilor și centrelor de excelență, reprezentantul consiliului local este înlocuit de un reprezentant al Ministerului Educației. În cazul unităților de învățământ preuniversitar militar, de ordine publică și securitate națională, din comisia de evaluare a probei de interviu pentru ocuparea funcției de director adjunct, reprezentantul consiliului local este înlocuit de un reprezentant desemnat de ministerul care coordonează și controlează unitățile respective. În cazul unităților de învățământ unice la nivelul unității administrativ-teritoriale, în situația în care nu pot fi desemnate două cadre didactice titulare ca reprezentanți ai unității de învățământ, din comisie pot face parte și cadre didactice cu contract de muncă pe perioadă determinată, cu norma de bază în acea unitate.”

2. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Probele din cadrul concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și de director adjunct din unitățile de învățământ sunt următoarele:

a) proba scrisă — rezolvarea de către candidați, în maximum 120 de minute, a unui test standardizat cu 50 de itemi, cu un singur răspuns corect, prin care se evaluează capacități și competențe relevante pentru activitatea de management educațional:

1. capacități cognitive;
2. competențe de management și leadership.

Fiecare item corect rezolvat se notează cu două puncte. Nota fiecărui evaluator se obține prin împărțirea la 10 a sumei punctajelor acordate de acesta. Nota candidatului la proba scrisă se calculează ca medie aritmetică a notelor acordate de fiecare evaluator. Nu se admit diferențe de notare între membrii comisiei de evaluare a probei scrise.

Evaluarea testului standardizat se face în prezența candidatului și a observatorilor. Notele obținute la proba scrisă se pot contesta în termen de 24 de ore de la afișarea rezultatelor. Contestațiile se adresează președintelui comisiei de organizare a concursului și se depun la secretariatul inspectoratului școlar. Soluționarea contestațiilor se realizează în perioada stabilită în calendarul de desfășurare a concursului, prevăzut în anexa nr. 8 la prezenta metodologie. Nu se admit diferențe de notare între membrii comisiei de soluționare a contestațiilor la reevaluarea probei scrise. În cazul constatării diferențelor de notare între membrii comisiei de soluționare a contestațiilor, președintele comisiei de organizare reevaluează testul în prezența candidatului și acordă nota finală.

Rezultatele soluționării contestațiilor de către comisiile de soluționare a contestațiilor se afișează la sediul și pe site-ul inspectoratului școlar și se comunică, în scris, contestatarului, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului de soluționare a contestațiilor. Rezultatele stabilite de comisiile de soluționare a contestațiilor sunt definitive și pot fi atacate numai la instanța de contencios administrativ competentă.

Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație asigură elaborarea testelor standardizate, în colaborare cu experți în domeniul științelor educației, selectați în baza unei proceduri proprii și numiți prin ordin al ministrului educației. Colectivul de elaborare a testelor standardizate și toate persoanele care au dreptul de a opera cu acestea semnează acord de confidențialitate privind conținutul testelor.

Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație este responsabil și de transmiterea testelor standardizate către centrele speciale, în condiții de securitate informatică;

b) interviu cu durata de 60 de minute pentru fiecare candidat, susținut în limba română, în cadrul căruia se evaluează:

1. competențele de management strategic, operațional și de comunicare, prin prezentarea unei strategii de dezvoltare a unității de învățământ pentru care candidează;

2. abilitățile de rezolvare a unor situații-problemă, prin raportare la contextul și specificul unității de învățământ pentru care candidează;

3. competențele digitale, pe baza utilizării calculatorului.

Strategia de dezvoltare a unității de învățământ conține maximum 5 pagini și este pusă la dispoziția membrilor comisiei de evaluare a probei de interviu la prezentarea candidatului pentru susținerea probei.

Interviul este evaluat cu punctaje exprimate prin numere de la 0 la 10 de către fiecare membru al comisiei, punctajul final fiind media aritmetică a punctajelor acordate de către cei cinci membri ai comisiei de evaluare. Punctajele se înregistrează în borderoul de notare, conform anexei nr. 2 la prezenta metodologie. Nu se admit diferențe mai mari de trei puncte între oricare doi evaluatori. În cazul diferențelor mai mari de trei puncte, președintele comisiei are obligația să medieze divergențele de punctaj între evaluatori. În urma medierii, evaluatorii pot acorda alte punctaje decât cele inițiale și se întocmește un nou borderou de punctaj, în care evaluatorii își motivează, în scris, punctajul acordat.

În cazul în care, în urma medierii, diferențele de punctaj rămân mai mari de trei puncte, se calculează media aritmetică a punctajelor acordate după mediere, iar dacă diferența între media obținută și unul sau mai multe dintre punctajele acordate este mai mare sau egală cu două puncte, punctajul sau punctajele respectiv(e) se elimină din calculul mediei și se calculează media din punctajele rămase.

Dacă în urma aplicării metodei de calcul nu se poate constitui media, președintele comisiei de organizare a concursului informează în scris comisia națională pentru analiză și măsuri. Informarea este însoțită de înregistrarea audio-video a probei și de borderourile de notare.

Rezultatul probei de evaluare a interviului se poate contesta în termen de maximum 24 de ore de la afișarea rezultatului. În vederea soluționării contestațiilor, înregistrările audio-video se predau de către președintele comisiei de evaluare a interviului către președintele comisiei de organizare a concursului.

Soluționarea contestațiilor se realizează la nivelul comisiilor constituite în alt județ decât cel în care are loc proba de interviu, conform repartizării realizate de comisia națională de monitorizare și coordonare a concursului.

Transmiterea înregistrărilor audio-video este asigurată de președintele comisiei de organizare a concursului.

Punctajul acordat de comisia de soluționare a contestațiilor este definitiv și poate fi atacat numai la instanța de contencios administrativ competentă."

3. La articolul 24, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) În urma promovării concursului, directorul unității de învățământ de stat încheie, cu excepția directorilor din cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor, centrele de excelență, pe o perioadă de 4 ani de la data numirii în funcție, contract de management administrativ-financiar cu primarul/primarul de sector al unității administrativ-teritoriale."

4. La articolul 30, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Abaterile menționate la alin. (1), precum și constatarea unor vicii în acordarea punctajelor aferente probelor de concurs confirmate după finalizarea concursului, dar înainte de emiterea deciziei/ordinului de numire, dacă vizează câștigătorul concursului, conduc la invalidarea rezultatelor acestuia și validarea următorului candidat admis. În cazul în care nu există niciun alt candidat admis, funcția rămâne vacantă."

5. Anexele nr. 4, 8 și 11 la metodologie se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—3 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar de stat duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 iunie 2022.
Nr. 4.098.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 4 la metodologie)

Unitatea de învățământ

ADEVERINȚĂ

Se adeverește prin prezenta că doamna/domnul, legitimată/legitimată cu CI/BI seria nr., cod numeric personal, îndeplinește următoarele condiții:

1. este cadru didactic titular în unitatea/unitățile de învățământ

având încheiat contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, cu o vechime în învățământ de ani luni, raportată la data de 28 iunie 2022;

2. a obținut calificativul „Foarte bine” în ultimii doi ani școlari încheiați lucrați efectiv la catedră în funcții didactice sau în funcții de conducere din unități de învățământ/inspectorate școlare/casele corpului didactic/Palatul Național al Copiilor/Ministerul Educației ori în funcții de îndrumare și control din inspectorate școlare/funcții de specialitate specifice Ministerului Educației;

3. nu a fost sancționat(ă) disciplinar în anul școlar curent și nici în ultimii doi ani școlari lucrați efectiv la catedră în funcții didactice sau în funcții de conducere din unități de învățământ/inspectorate școlare/casele corpului didactic/Palatul Național al Copiilor/Ministerul Educației ori în funcții de îndrumare și control din inspectorate școlare/funcții de specialitate specifice Ministerului Educației sau a intervenit radierea de drept a sancțiunii, potrivit art. 248 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Director,

Secretar,

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 8 la metodologie)

CALENDARUL CONCURSULUI
pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat —
sesiunea iunie—octombrie 2022

Data	Activitatea
27 iunie	Anunțarea concursului (publicarea funcțiilor vacante pentru care se organizează concursul) Constituirea comisiei naționale, a comisiilor de organizare la nivel județean și a comisiilor de evaluare a documentelor de înscriere
28 iunie—17 iulie	Depunerea dosarelor de înscriere la proba scrisă
18—21 iulie	Evaluarea dosarelor de înscriere
22 iulie	Afișarea listei candidaților admiși la evaluarea dosarelor
25 iulie	Depunerea solicitărilor de analiză a cauzelor și remedierea eventualelor erori la etapa de înscriere
26—27 iulie	Remedierea eventualelor erori la etapa de înscriere
28 iulie	Afișarea listei finale a candidaților admiși la evaluarea dosarelor
29 iulie	Stabilirea centrelor speciale de desfășurare a probei scrise Repartizarea candidaților pe centre
1 august—6 septembrie	Transmiterea solicitărilor ISJ/ISMB către consiliile profesionale, autoritățile locale și companii/ universități, în vederea desemnării membrilor comisiilor de interviu
8 septembrie	Desfășurarea probei scrise
8 septembrie	Afișarea rezultatelor la proba scrisă
8—9 septembrie	Depunerea contestațiilor la proba scrisă
12—13 septembrie	Soluționarea contestațiilor la proba scrisă
13 septembrie	Afișarea rezultatelor finale la proba scrisă
14—18 septembrie	Înregistrarea opțiunilor candidaților pentru unitatea la care candidează și, în funcție de opțiune, depunerea documentelor pentru unitățile de învățământ care necesită avize suplimentare, conform art. 8 alin. (1) lit. n) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021, cu modificările și completările ulterioare
19—20 septembrie	Constituirea comisiilor pentru proba de interviu
21 septembrie	Publicarea graficului de desfășurare a interviurilor
22—29 septembrie	Desfășurarea probei de interviu
23—30 septembrie	Depunerea și soluționarea contestațiilor la proba de interviu
30 septembrie	Afișarea rezultatelor finale ale concursului
3 octombrie	Exprimarea opțiunilor candidaților declarați admiși pentru mai multe funcții/unități de învățământ
4 octombrie	Validarea rezultatelor finale
5 octombrie	Emiterea deciziilor de numire

ANEXA Nr. 3
(Anexa nr. 11 la metodologie)

DECLARAȚIE

Subsemnata/Subsemnatul,, având funcția de la,
posesoare/posesor a/al CI seria nr., eliberată de la data de, în calitate de președinte/
membru/secretar/observator în cadrul comisiilor de concurs pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile
de învățământ preuniversitar, sesiunea iunie—octombrie 2022, declar pe propria răspundere că nu am în rândul candidaților
soț/soție, rude sau afini până la gradul al IV-lea inclusiv ori relații conflictuale cu vreun candidat.

Declar, de asemenea, că am luat cunoștință și îmi asum responsabilitatea pentru respectarea întocmai a prevederilor
Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile
de învățământ preuniversitar de stat, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 4.597/2021, cu modificările și completările
ulterioare, precum și a procedurilor specifice, iar în cazul nerespectării acestora voi suporta consecințele potrivit reglementărilor
legale în vigoare.

Data

.....

Semnătura

.....

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

